

STOVERIJ MET FRIETEN

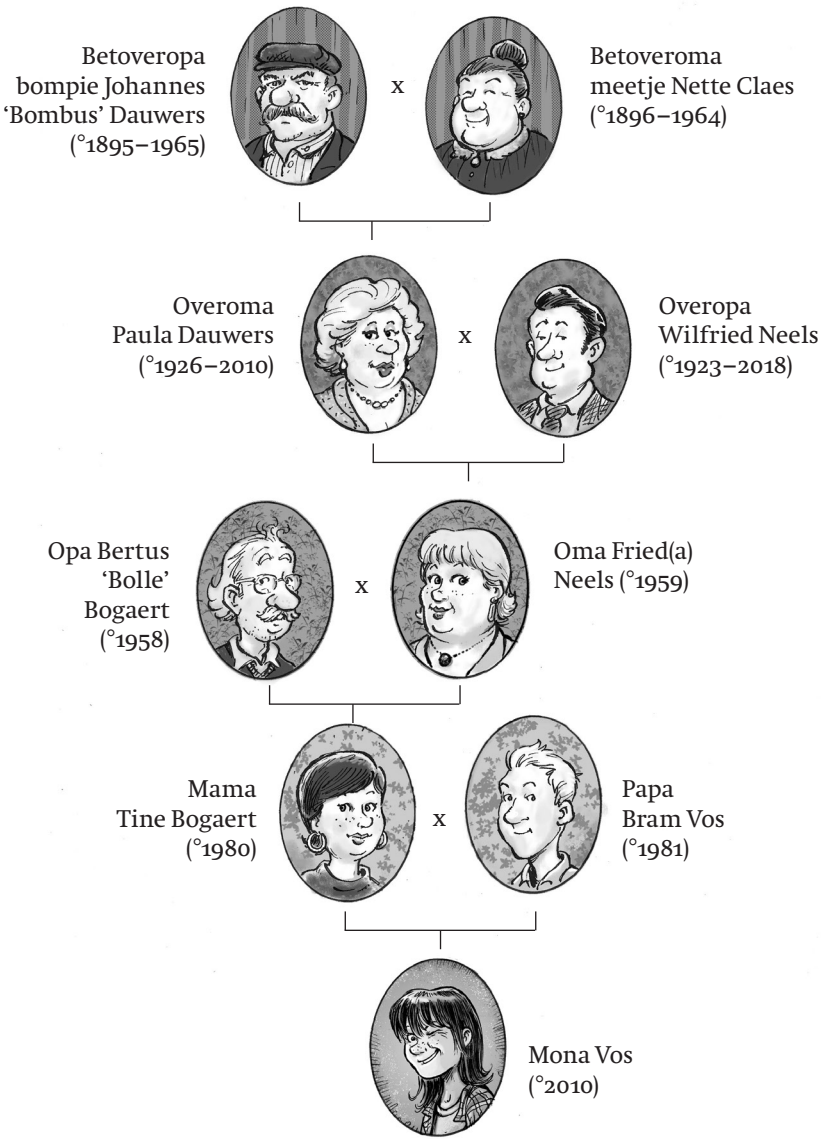
Marc de Bel

STOVERIJ
De gouden
frikandel **MET**
FRIETEN

Met illustraties van Jan Bosschaert

Houtekiet
Antwerpen / Amsterdam

Stamboom van Mona

Inhoud

KRUISEM

vrijdag 5 mei, middag

1. Spinnen 13
2. Achterdeurdieven
en een
potloodventer 18
3. Voetstappen 24

Zaterdag 6 mei, ochtend

1. Stomp 27
2. Marika 28
3. Mosselen met friet 29
4. “Gefruite patatten” 31

HOUTEGEM

zondag 7 mei, ochtend

1. De Heks van het
Nevelbos 39
2. Speeltje 42

3. Ritje 46

4. Beer 47

5. Oesterparel 49

KRUISEM

zondag 7 mei, avond

1. Gestommel aan de
achterdeur 55

Maandag 8 mei, ochtend

1. Finalisten 61
2. Balletjes 62
3. Attila 64
4. Professor Otomoto 66
5. Stomp en Sisse 72
6. De oude
schoenfabriek 73
7. Graffiti 79
8. Cubensis 83
9. Radio 84

HOUTEGEM
dinsdag 9 mei, avond

1. Wildplasser 89
2. Pet 92
3. Knikkende knieën 94
4. Interview 97
5. Afzakkertje 99

KRUISEM
woensdag 10 mei,
ochtend

1. Retiarius en andere
vechtersbazen 105
2. Japanse makaak 108
3. Vierkante
ademhaling 112
4. Ereburgers 114

HOUTEGEM
dinsdag 9 mei, avond

1. Reportage 119
2. Hongerigen 122
3. Tweehonderd
zakken friet 126
4. Steenuiltje 126
5. Wolfspin 128
6. Knalpot 134

Zondag 14 mei, ochtend

1. Nachtcamera 137
2. Belofte maakt
schuld 141

Bibliografie 145

*'Un objet est invisible quand sa forme est parfaite.
Exemples: l'oeuf, la moule, les frites.'*

*'Een voorwerp is onzichtbaar als zijn vorm perfect is.
Zoals het ei, de mossel, frieten.'*

MARCEL BROODTHAERS,
Belgische dichter
en beeldend kunstenaar

Beste lezer,

ik krijg via mails en op lezingen vaak de vraag waar ik mijn inspiratie haal. Ik *haal* nooit iets, alles valt me toe. Zoals ook de titel van deze reeks: *(S)Toverij met frieten*.

Op weg naar het verjaardagsfeestje van een van onze twaalf kleinkinderen, vroeg ik aan Mie wat er op het menu stond.

Zij antwoordde: ‘Stoverij met frieten’. Maar doordat de autoradio nogal hard stond hoorde ik: ‘*Toverij met frieten*’. Ik vond dat een schitterende titel voor een boek!

Het verhaal had ik nog niet, maar dat sijpelde snel binnen toen ik, eenmaal terug van het feestje, aan mijn schrijftafel ging zitten.

Dit boek is intussen al het vijfde van de reeks.

Echter geen vervolgverhaal deze keer, maar een voorverhaal, of een prequel, zoals ze dat met een moeilijk woord noemen. Een verhaal dat zich afspeelt **voor** het verhaal dat wordt verteld in deel 1, *Frituur Sunshine*.

Ook dit boek, waarin Mona weer van alles beleeft, kun je net als alle andere delen afzonderlijk lezen. Maar het wordt natuurlijk extra leuk als je *alle* delen leest.

Alvast veel plezier met het verslinden van deze GOUDEN FRIKANDEL...

KRUISEM

Vrijdag 5 mei
Middag

1. Spinnen

‘... Krijds dus de buren niet wakker als je ’s morgens vroeg een bad wil nemen en daarin een uit de kluiten gewassen *Tegenaria domestica*, of grijze huisspin, aantreft. Maar neem een potje of een glas en een stukje karton, waarmee je het beestje voorzichtig vangt en weer loslaat in de garage. Dump ze dus niet in de tuin, want zoals de naam het zegt: de *Tegenaria domestica* is geen buitenspin, maar een huisspin.’

‘Brrr...’ huivert Liezel.

‘En huisspinnen zijn zeer nuttig’, vervolgt Arthur onverstoord zijn spreekbeurt. ‘In elk huis wonen er meer dan duizend.’

‘Eunk?!’ schrikt Simon. ‘Meer dan duizend!’

‘Ja, maar die krijg je zelden te zien’, gaat Arthur rustig verder. ‘Want die komen overdag niet tevoorschijn en gaan pas als het donker wordt op jacht naar muggen, vliegen en andere insecten. Of ze gaan op zoek naar een vrouwtje om te paren.’

Lina giechelt gesmoord. Jelle port zijn elleboog in mijn zij en glimlacht schalks. Mats kucht opvallend. Hij wil iets zeggen, maar de strenge blik van juf Leen legt hem het zwijgen op.

‘Zo, tot zover mijn spreekbeurt over de spinnen’, besluit Arthur. ‘Zijn er nog vragen?’

Mats steekt meteen zijn hand op.

‘Is het waar dat de vrouwtjes de mannetjes na de paring opeten?’

Arthur knikt.

‘Ja, dat is inderdaad bij sommige spinnensoorten het geval.’

‘Eikes!’ gruwet Lina.

‘Oeps!’ schrikt Simon. ‘Gelukkig is dat niet zo bij mensen.’

‘Haha!’ lacht Mats.

‘Is het waar dat spinnen ’s nachts soms in onze mond kruipen?’

‘Nee, dat is een hardnekkig fabeltje’, antwoordt Arthur.

‘Spinnen zijn koudbloedige dieren, die vinden de zesendertig graden die ons lichaam heeft veel te warm.’

‘Kun je sterven van een spinnenbeet?’ wil Jelle weten.

‘Van de beet van sommige spinnen, zoals de Braziliaanse zwerfspin, de zwarte weduwe en sommige vogelspinnen, kun je inderdaad zwaar ziek worden en zelfs sterven. Maar geen angst, die leven hier niet in het wild.’

‘Oef...’ zucht Liezel opgelucht.

‘Maar mijn oom Pieter heeft wel zo’n gele vogelspin en dat beestje heb ik meegebracht om aan jullie te laten zien.’

Het rumoer in de klas verstomt op slag wanneer Arthur voorzichtig het deksel wegneemt van de schoenendoos voor hem op de tafel.

Iedereen houdt gespannen de adem in, terwijl de spinnenkenner onbevreesd zijn hand in de doos steekt.

Je kan nu een speld horen vallen.

Zelfs Mats, de flapuit en babbelkous van de klas, staart verstomd met open mond naar de schoenendoos.

Ook juf Leen kijkt verrast op en schrikt zich te pletter als Arthur, tot ieders verbijstering, opeens de harige, acht-potige griezel zomaar de klas in gooit.

Het monster beschrijft een sierlijke boog in de lucht en belandt met een pats op de bank van Lina en Liezel, die hevig geschrokken en luid gillend van hun stoelen opveren.

Tot grote hilariteit van Arthur.

Pas nu zien Liezel en Lina, die gisteren een spreekbeurt over ufo's en aliens hebben gegeven, dat het ding op hun lessenaar geen echte vogelspin is, maar een stukgekauwde en van acht wriemelende gummipoten voorziene tennisbal.

'Hahaha! Goeie, Tuur!' duimt Mats.

Juf Leen staat op van haar stoel en blaast opgelucht.

'Ik dacht heel eventjes ook dat het een echte vogelspin was', geeft ze ridderlijk toe.

'Ik niet, hoor!' pocht Mats.

'Nou, je zat anders ook wel met grote ogen naar die doos te gapen', grijnst Simon.

'Niks van', wimpelt de kletsmajoor de woorden van zijn klasgenoot weg.

'Rustig, Mats', sust juf Leen.

Ze legt haar hand op Arthurs schouder.

'Ik vond dit een zeer goeie spreekbeurt, Arthur, en die verdient een warm applaus.'

Iedereen klapt hard in de handen, op Lina en Liezel na, die nog niet helemaal van de schrik zijn gekomen.

De bel rinkelt de schooldag uit, het weekend in.

Juf Leen graait een briefje van haar lessenaar en leest hardop.

'Maandag is het dus de beurt aan Mona, die ons alles gaat vertellen over frieten, dinsdag heeft Simon het over de dinosaurussen, woensdag trekken we met Mats naar

